

RIIGI TEATAJA

Nr. 97.

29. novembril 1938.

Nr. 97.

I.

- Art. 831. Riigi Viljasalve laenude eest tagatise andmise seadus.
832. Pikalaenu Panga pantlehtede ja võlakirjade eest tagatise andmise seadus.
833. Tallinna Ühise Haigekassa laenu eest tagatise andmise seadus.
834. Tollipõhitariifide seaduse muutmise ja täiendamise seadus.
835. Põllumajandusloenduse seadus.
836. Mesilastaudide tõrje seadus.
837. Kodakondsuse seaduse teostamise määrus. — Lisad.
838. Lühiaegsete kodukoolide asutamise ja töötamise määrus. — Lisa.
839. Tööstusettevõtete asutamise keelu kehtimapanemise määrus.
840. Laialt tarvitusel olevate perekonnanimede määruse § 1 lisa täiendamise määrus.
841. Otsus raudtee reisijate- ja pagasiveo tariifi nr. 189 muutmise ja täiendamise kohta.
842. Otsus eriveotariifi nr. 190 muutmise ja täiendamise kohta.
843. Otsus raudtee kaubaveotariifi nr. 146 täiendamise kohta.
844. Jõgeva linna juukselõikamise ja habemeajamise töötubade määrus.

II.

845. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 73.
846. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 74.
847. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 75.
848. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 76.
849. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 77.
850. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 78.

I.

Riigikogu on vastu võtnud alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja:

831. Riigi Viljasalve laenude eest tagatise andmise seadus.

§ 1. Vabariigi Valitsusel on õigus anda riigi tagatist Riigi Viljasalve laenudest tulenevate kohustuste korralliku täitmise eest, kusjuures antud tagatis ei või ületada viit miljonit krooni.

§ 2. Käesolev seadus jõustub avaldamisega. Samast ajast kaotab kehtivuse Riigi Viljasalve laenude eest riigikassa tagatiste andmise seadus (RT 1937, 86, 711).

Tallinnas, 21. novembril 1938.

K. Päts
Vabariigi President.

K. Eenpalu
Peaminister.

L. Sepp
Majandusminister.

Riigikogu on vastu võtnud alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja:

832. Pikalaenu Panga pantlehtede ja võlakirjade eest tagatise andmise seadus.

§ 1. Vabariigi Valitsusel on õigus anda riigi tagatist Pikalaenu Panga poolt selle põhikirja § 8 p. 4 korras ja tingimusil emiteeritavate pantlehtede ja § 61 p. 3 tähendatud tingimusil väljaantavate võlakirjade kapitali ja intresside tähtajaliseks tasumiseks. Riigi tagatis liikvelolevate pantlehtede eest ei või ületada viit miljonit krooni ja võlakirjade eest kümmet miljonit krooni.

§ 2. Käesolev seadus jõustub avaldamisega. Samast ajast kaotavad kehtivuse Pikalaenu Panga võlakirjade eest vastutamise seadus (RT 1934, 6, 46) ja Pikalaenu Panga pantlehtede eest vastutamise seadus (RT 1937, 20, 165).

Tallinnas, 21. novembril 1938.

K. Päts
Vabariigi President.

K. Eenpalu
Peaminister.

L. Sepp
Majandusminister.

Riigikogu on vastu võtnud alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja:

833. Tallinna Ühise Haigekassa laenu eest tagatise andmise seadus.

§ 1. Vabariigi Valitsusel on õigus anda riigi tagatist Tallinna Ühise Haigekassa poolt ravila ehitamiseks Tallinna kuni 600.000 krooni ulatuses tehtavast laenust tulenevate kohustuste korraliku täitmise eest.

§ 2. Käesolev seadus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 21. novembril 1938.

K. Päts
Vabariigi President.

K. Eenpalu
Peaminister.

L. Sepp
Majandusminister.

Riigikogu on vastu võtnud alljärgneva seaduse, mille käesoleva kuulutan välja:

834. Tollipõhitariifide seaduse muutmise ja täiendamise seadus.

Tollipõhitariifide seaduse (RT 1932, 22, 173 ühes hilisemate muudatuste ja täiendustega) sisseveotariifi § 39 p. 1, § 119 p. 4, § 190 pp. 3 ja 4 ja § 193 p. 1 muudetakse, täiendatakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

I.

Tollipõhitariifid.

I. Sisseveotariif.

A. Sisseveoks lubatud kaubad.

Tariifi		Kaupade nimetus	Tollimäärade alus	Tollimäärad kroonides	
§§	Punktid			Üldtariif	Minimaaltariif
39	1	Toiduained, eraldi nimetamata: toiduained, eraldi nimetamata: „Pain Normal“, „Rootsi leib“, peale „Rootsi leiva“ püülijahust; eriliselt loomadele valmistatud toit:			
	1-a	kalajahu loomatoiduks	—	tollita	tollita
	1-b	kõik teised	1 kg br.	0,06	0,03
119		Kosmeetilised preparaadid ja hea-lõhnalised ained:			
	4	puuvilja-, marja- ja liköörietrid, alkoholita, ka sünteetilised .	1 kg neto	40,00	20,00
	Märkus:	Käesoleva paragrahvi p. 4 nimetatud ained eksportkaupa valmistavatele maiusainetetööstustele Majandusministeeriumi loal ja tingimustel	„	6,00	3,00
190		Köied, nõörid, sidumisnõör ja kalavõrgud:			
	3	põimitud köied, nõörid ja sidumisnõör § 179 pp. 2, 3 ja 4 nimetatud kiudainetest . . .	„	5,00	2,50
	4	köied, nõörid ja sidumisnõör villast või puuvillast, ka põimitud puuvillased köied ja nõörid põimimata, Majandusministeeriumi tunnistuse põhjal tehniliseks otstarbeks	„	16,00	8,00
	Märkus:		„	5,00	2,50

Tariifi		Kaupade nimetus	Tolli- määrade alus	Tollimäärad kroonides	
§§	Punktid			Üldtariif	Minimaal- tariif
193		Lõuend, s. o. labaselt kootud kor- rutamata lõngadest kangas li- nast, kanepist ja muudest § 179 pp. 3 ja 4 nimetatud kiudaine- test:			
	1	toores:			
	1-a	raffiakiust	1 kg neto	6,00	3,00
	1-b	kõik teised	„	18,00	9,00

II.

Käesolev seadus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 21. novembril 1938.

K. Päts
Vabariigi President.

K. Eenpalu
Peaminister.

L. Sepp
Majandusminister.

Riigikogu on vastu võtnud alljärgneva seaduse, mille käesole-
vaga kuulutan välja:

835. Põllumajandusloenduse seadus.

§ 1. 1939. aastal teostatakse üldine põllumajandusloendus, millega arvestatakse põllumajanduslikud varad, inimtööjõud ja tootmisharude seis. Koos põllumajandusloendusega teostatakse ka kalanduse arvestus.

§ 2. Põllumajandusloenduse teostamiseks moodustatakse Põllumajan-
dusloenduse Komitee, kuhu kuuluvad: Riigisekretär esimehena, Põllutöö-
ministri abi ja Riigi Statistika Keskbüroo direktor abiesimeestena ja liikmetena
— Põllutööministeeriumi, Majandusministeeriumi, Sõjaministeeriumi, Riigi
Statistika Keskbüroo, Konjunktuurinstituudi, Põllutöökoja, Maatööliste ja
Väikemaapidajate Koja ja Kalanduskoja esindajad, igaühest üks.

§ 3. Põllumajandusloenduse Komitee ülesandeks on:

- 1) põllumajandusloenduse korraldamise kava koostamine;
- 2) loendusküsimustiku ning sellekohaste vormularide kinnitamine;
- 3) loenduse tähtpäevade määramine;
- 4) loenduse tulemuste töötlemiskava ja kirjastamise ulatuse määramine.

Põllumajandusloenduse tegelikuks teostajaks, andmete töötlejaks ja kirjastajaks on Riigi Statistika Keskbüroo.

§ 4. Kõik asutised, ettevõtted, organisatsioonid ja isikud, kelle majapidamised kuuluvad loendamisele, on kohustatud andma loendusküsimustikus nõutavaid andmeid.

Üksikmajapidamise kohta saadud andmed on salajased ja ei kuulu avaldamisele.

§ 5. Vabariigi Valitsusel on õigus anda määrusi põllumajandusloenduse teostamiseks.

§ 6. Käesolev seadus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 21. novembril 1938.

K. Päts
Vabariigi President.

K. Eenpalu
Peaminister.

A. Tupits
Põllutööminister.

Riigikogu on vastu võtnud alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja:

836. Mesilastaudide tõrje seadus.

§ 1. Mesilastepidamise edendamiseks ja mesinduse tulukuse tõstmiseks teostatakse mesilastaudide tõrjet käesolevas seaduses ettenähtud alustel ja korras.

§ 2. Mesilastaudideks käesoleva seaduse mõttes loetakse:

- 1) pahaloomuline haudmemädanik (tekita Bac. larvae);
- 2) healoomuline haudmemädanik (tekita Bac. alvei, Streptococcus apis, Bac. pluton või teised);
- 3) kotthaue;
- 4) kivihau (tekita Aspergillus flavus);
- 5) lubihau (tekita Pericystis apis);
- 6) nosema-invasioon (tekita Nosema apis);
- 7) mesilaste lestataud (tekita Acarapis Woodi).

§ 3. Paragrahvis 2 loetletud taudide esinemisest või kaheldavast esinemisest on mesilastepidaja kohustatud viivitamata teatama Põllutööministri poolt määratud isikuile või asutistele, kes korraldavad mesilastaudide tõrjet. Nende isikute ja asutiste nimestik avaldatakse Riigi Teatajas.

Eelmises lõikes tähendatud teadaande tuleb võimalikult lisandada kinnises eripakendis taudist nakatatud või taudi surnud mesilasi või kärjeosi ühes tõukudega.

§ 4. Mesilastaudide tõrjeks käesoleva seaduse mõttes loetakse abinõude tarvitamist, millega hävitatakse taudieod või välditakse nende levimine taudist nakatatud mesilastelt, esemeilt või saadustelt väljapoole. Mesilastaudide tõrjet võidakse teostada mesilasperede, mesilatarvete ja -saaduste või ka muude esemete või saaduste hävitamise ja desinfitseerimisega, sisseveokeelu kehtimapanemisega ja muul viisil, millega saavutatakse tõrje-eesmärgid. Seejuures tuleb võrdsete tõrjetulemuste eeldamisel eelistada neid tõrjeviise, mis on majanduslikult vähem kulukad.

§ 5. Mesilastaudide tõrjet teostavail isikuil, kes varustatud Põllutööstusministeeriumi vastava tunnistusega, on õigus pääseda kõigile mesilastepidamisega ühenduses olevaile maa-aladele ning ruumidesse, kui on andmeid või põhjendatud kahtlus käesoleva seaduse § 2 loetletud mesilastaudide esinemise kohta, ning korraldada ja teostada käesoleva seaduse teostamiseks antud määrustes ettenähtud viisil taudide sundtõrjet.

§ 6. Põllutööstusministril on õigus:

- 1) määrusega kehtima panna eeskirju mesilastaudide tõrjeks, kohustada mesilastepidajaid teostama mesilastaudide tõrjet ja määrata lähemalt tõrje teostamise viise ja vahendeid;
- 2) määrusega kehtima panna eeskirju alalise järelevalve teostamise kohta mesilastaudide tõrje alal mesilasemade-kasvandustes, paaritamisaamades ning paljundus- ja ärimesilates;
- 3) kuulutada määratud ajaks või perioodiliselt suletuks rajoon, kus esineb § 2 loetletud mesilastaudide, keelates neist rajoonidest mesilasperede, mesilaste, mesilasaaduste ja -tarvete väljaveo;
- 4) keelata riigipiiridesse mesilaste, mesilasaaduste ja -tarvete sissevedu maadest, kus esineb § 2 tähendatud mesilastaudide või on põhjendatud kahtlus nende esinemise kohta, ja anda korraldusi kontrolli ja muude abinõude kohta mesilastaudide sissetoomise tõkestamiseks.

§ 7. Käesolevas seaduses või selle alusel antud määrustes või korraldustes ettenähtud alustel ja korras teostatud mesilastaudide sundtõrje kulud ja sundtõrjega tekitatud kahjud tasutakse Põllutööstusministri poolt määratud takside alusel või takside puudumisel hindamisaktide alusel, mille koostab hindamiskomisjon — koosseisus: esimees Põllutööstusministri poolt määratud kohalik eriteadlane mesilastaudide tõrje alal ja liikmed — kohaliku valla- või linnavalitsuse esindaja ja politseikonstaabel.

Väljamaksud käesoleva paragrahvi alusel teostatakse puu- ja aedvilja ning marjade sisse- ja väljaveo erimaksu summadest. Väljamaksud ei või ületada 75% taudide tõrjega tekitatud kahjust.

§ 8. Põllutööstusministril on õigus anda määrusi käesoleva seaduse teostamiseks.

Tallinnas, 21. novembril 1938.

K. Päts

Vabariigi President.

K. Eenpalu

Peaminister.

A. Tupits

Põllutööstusminister.

837. Kodakondsuse seaduse teostamise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 19. novembril 1938.

Alus: Kodakondsuse seaduse (SK I 1938, 3, 1) § 26.

I.

1. peatükk.

Naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsusse astumine.

§ 1. Sooviavaldus naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsusse astumiseks kirjutatakse Vabariigi Valitsuse nimele ja esitatakse Siseministeeriumile.

§ 2. Sooviavalduses tähendatud asjaolude tõendamiseks lisandatakse sooviavaldusele järgmised tunnistused või nende seaduslikus korras tõestatud ära kirjad:

- 1) Kodakondsuse seaduse § 11 p. 1—4 tähendatud asjaolude tõendamiseks — meetrikad või perekonnakirjad, ning kui sooviavaldaja on lesk, siis ka tõendid abiellumise ning abikaasa surma kohta. Juhul, kui tunnistuste või nende ära kirjade esitamine on võimatu või raskesti seetõttu, et vastavad perekonnaseisu muudatused on registreeritud välismaal, lisandatakse nende asjaolude tõendamiseks politsei või vallavalitsuse tunnistus, mis välja antud vähemalt kahe usaldusväärse tunnistaja ütluste põhjal;
- 2) Kodakondsuse seaduse § 11 p. 5 tähendatud asjaolu tõendamiseks — pass või matrikel;
- 3) Kodakondsuse seaduse § 11 p. 6—10 tähendatud asjaolude tõendamiseks — politsei tunnistused, või kui sooviavaldaja asub välismaal, siis Kodakondsuse seaduse § 11 p. 8—10 tähendatud asjaolude kohta Eesti diplomaatilise esindaja või kutsekonsuli tunnistus;
- 4) Kodakondsuse seaduse § 11 p. 11 tähendatud asjaolu tõendamiseks — koolitunnistus või maavanema, linnapea või linnavanema poolt antud tunnistus, et sooviavaldaja saab aru eestikeelsest kõnest ja kirjast.

Kodakondsuse seaduse § 7 p. 1 tähendatud asjaolu tõendamiseks lisandatakse sooviavaldusele vallavalitsuse tunnistus, et sooviavaldaja ise, ta isa või vanaisa on seisnud vallakogukonna hingekirjas, või mõni muu dokument, millest selgub sooviavaldaja eesti soost päritolu.

§ 3. Sooviavaldusele lisandatav teadaanne senisest kodakondsusest loobumise kohta kirjutatakse Vabariigi Valitsuse nimele.

§ 4. Naturalisatsioonimaks tasutakse Siseministeeriumi kassasse või Eesti Panka või selle osakonda, või kui sooviavaldaja asub välismaal, siis Eesti diplomaatilisele esindajale või kutsekonsulile.

§ 5. Kodakondsuse seaduse § 14 teise või kolmanda lõike alusel naturalisatsioonimaksust vabastamise palve esitatakse Siseministrile.

Kui sooviavaldaja palub naturalisatsioonimaksust vabastamist maksuvõimetuse tõttu, lisandatakse palvele politsei või vallavalitsuse või sooviavaldaja välismaal asumise korral Eesti diplomaatilise esindaja või kutsekonsuli tunnistus sooviavaldaja varalise seisundi ja tulude kohta.

§ 6. Kodakondsuse seaduse § 16 ettenähtud juhtudel sooviavalduse tagasiandmine või tähtaja andmine seaduse nõuete täitmiseks toimub Siseministeeriumi korraldusel.

§ 7. Sooviavaldused naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsusse astumiseks, mis vastavad seaduslikele nõudeile, esitab Siseminister Vabariigi Valitsusele. Esitisele lisandatakse vastav toimik iga sooviavaldaja kohta.

§ 8. Vabariigi Valitsuse otsusega naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsusse vastuvõetud isikule antakse Siseministeeriumi poolt kodakondsuse tunnistus käesolevale paragrahvile lisandatud vormis (vorm nr. 1).

§ 9. Kodakondsuse tunnistus saadetakse isikule kätteandmiseks: Eestis — perekonnaseisumetnikule isiku elukoha järgi, välismaal — Eesti vastavale diplomaatilisele esindajale või kutsekonsulile.

Kodakondsuse tunnistuse kätteandmisel võetakse kodakondsusse vastuvõetud isikult ära ta senine pass või passi asendav dokument.

2. peatükk.

Eesti kodakondsusest vabastamine.

§ 10. Sooviavaldus Eesti kodakondsusest vabastamiseks kirjutatakse Vabariigi Valitsuse nimele ning esitatakse Siseministeeriumile. Tegelikus sõjaväeteenistuses olev isik esitab sooviavalduse sõjaväeliste ülemate kaudu alluvuskorras.

Kui abielunaine soovib Eesti kodakondsusest lahkuda ühes mehega, esitavad mõlemad abikaasad Eesti kodakondsusest vabastamiseks ühise sooviavalduse.

§ 11. Sooviavalduses tähendatakse:

- 1) sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi;
- 2) sünniaeg;
- 3) perekonnaseis;
- 4) naise ja alla 18 aastaste laste nimed ja sünniajad;
- 5) elukoht;
- 6) missuguse riigi kodakondsusse soovitakse astuda.

§ 12. Sooviavaldusele lisandatakse:

- 1) perekonnaseisu-tunnistus;
- 2) Maksude Talituse tunnistus, et sooviavaldaja ei võlgne riigimakse;
- 3) omavalitsuse tunnistus sooviavaldaja elukoha järgi, et sooviavaldaja ei võlgne omavalitsusmakse;
- 4) meeskodanike kohta tunnistus sõjaväes ajateenistuse täitmise kohta, või kui see täitmata, siis 17—35-aastaste meeskodanike kohta Sõjavägede Staabi nõusolek isiku lahkumiseks Eesti kodakondsusest;
- 5) alla 18 aastaste isikute kohta vanemate või eestkostjate nõusolek.

§ 13. Kui sooviavalduse esitaja soovib lahkuda Eesti kodakondsusest ühes oma alla 18 aastaste lastega, tähendatakse sellest sooviavalduses ja lisandatakse sooviavaldusele laste ema nõusolek laste lahkumiseks Eesti kodakondsusest.

§ 14. Vabariigi Valitsuse otsusega Eesti kodakondsusest vabastatud isikule, kes esitab Siseministeeriumile tõendi, et ta on teise riigi kodakondsusse vastu võetud, annab Siseministeerium Eesti kodakondsusest vabastamise tunnistuse käesolevale paragrahvile lisandatud vormis (vorm nr. 2).

Kodakondsusest vabastamise tunnistuse kätteandmisel täidetakse Eesti kodakondsusest vabastatu kohta küsimusleht Riigi Statistika Keskbüroo jaoks ning kodakondsusest vabastatult võetakse ära Eesti Vabariigi isikutunnistus või välispass.

§ 15. Kodakondsusest vabastamisest teatab Siseministeerium vastavale perekonnaseisuaametnikule kodakondsusest vabastatu perekonnakirjade sulgemiseks ning vastavale sõjaväeringkonna staabile, kui vabastatu seisab reservlaste arvel.

§ 16. Teise riigi kodanikuga abiellunud Eesti naiskodanik, kes soovib vabaneda Eesti kodakondsusest, esitab Eesti kodakondsusest vabastamise palve harilikus korras.

3. peatükk.

Eesti kodakondsusest väljaheitmise.

§ 17. Eesti kodakondsusest väljaheitmise ettepaneku esitab Vabariigi Valitsusele Siseminister.

§ 18. Kodakondsusest väljaheitmisest teatab Siseministeerium vastavale perekonnaseisumetnikule kodakondsusest väljaheidetu perekonnakirjade sulgemiseks ning vastavale sõjaväeringkonna staabile, kui väljaheidetu seisab reservlaste arvel.

4. peatükk.

Eesti kodakondsusse tagasiastumine teadaande korras.

§ 19. Eesti kodakondsusse tagasiastumise teadaanne esitatakse isiku elukoha järgi vastava maavanema, linnapea või linnavanema nimele, isiku välismaal viibimise korral aga Eesti diplomaatilise esindaja, kutsekonsuli või Siseministri nimele.

Teadaande korras võivad tagasi astuda Eesti kodakondsusse ka need endised Eesti naiskodanikud, kes endise kodakondsuse seaduse põhjal on vabanenud Eesti kodakondsusest abiellumisega.

§ 20. Eesti kodakondsusse tagasiastumise teadaandes tähendatakse:

- 1) teadaande esitaja nimi ja perekonnanimi;
- 2) sünniaeg;
- 3) perekonnaseis;
- 4) naise ja alla 18 aastaste laste nimed ning sünniajad;
- 5) kodakondsus;
- 6) millal ja millistel asjaoludel vabastatud Eesti kodakondsusest või kaotanud Eesti kodakondsuse;
- 7) elukoht.

§ 21. Teadaandele lisandatakse:

- 1) tõendid käesoleva määruse § 20 p. 1—5 tähendatud asjaolude kohta vastavalt käesoleva määruse § 2 eeskirjadele;
- 2) otsus või akt, mille alusel teadaande esitaja on vabanenud Eesti kodakondsusest või kaotanud Eesti kodakondsuse, või seaduslikus korras tõestatud ärakiri tähendatud dokumentidest;
- 3) teadaande esitaja tõend, et ta loobub oma senisest kodakondsusest.

Käesoleva paragrahvi esimese lõike p. 3 tähendatud tõend kirjutatakse Kodakondsuse seaduse § 25 ettenähtud ametiisikute nimele teadaande kujul, et allakirjutaja loobub oma senisest kodakondsusest.

§ 22. Kui esitatud teadaanne vastab seaduslikele nõudeile, annavad Kodakondsuse seaduse § 25 tähendatud ametiisikud teadaande esitajale kodakondsuse tunnistuse käesolevale paragrahvile lisandatud vormis (vorm nr. 3).

Kui Eesti kodakondsusse tagasiastumise teadaanne on esitatud Siseministrile, annab kodakondsuse tunnistuse Siseministeerium.

Kodakondsuse tunnistuse kätteandmisele kohaldatakse käesoleva määruse § 9 eeskirju.

§ 23. Eesti kodakondsusse tagasiastunud isikule antud kodakondsuse tunnistusest saadetakse ärakiri Siseministeeriumile.

II.

Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

Käesoleva määruse jõustumisega kaotavad kehtivuse Juhtnõõrid kodakondsuse seaduse kohta (RT 1922, 148/149).

Lisa § 8 juurde.

Vorm nr. 1.

Eesti Vabariigi Kodakondsuse Tunnistus.

Vabariigi Valitsuse otsusega (otsuse kuupäev ja aasta, Vabariigi Valitsuse koosoleku protokoll number) on (nimi ja perekonnanimi, abielus, lesk või vallaline, abielu- ja lesknaistel ka vallaspölve perekonnanimi), kes sündinud (sünniaeg), omandanud Kodakondsuse seaduse §..... põhjal Eesti kodakondsuse käesoleva tunnistuse väljaandmise päevast arvates.

Samast ajast on ühes (nimi ja perekonnanimi) omandanud Eesti kodakondsuse (naise nimi ja sünniaeg, laste nimed ja sünniajad).

Käesoleva tunnistuse vastu on ültähendatud isikutel õigus saada Eesti Vabariigi isikutunnistust või välismaal viibides välispassi.

(Pitser)

(Allkirjad)

Lisa § 14 juurde.

Vorm nr. 2.

Eesti Vabariigi Kodakondsusest Vabastamise Tunnistus.

Vabariigi Valitsuse otsusega (otsuse kuupäev ja aasta, Vabariigi Valitsuse koosoleku protokoll number) on (nimi ja perekonnanimi), kes sündinud (sünniaeg ja aasta), ühes naise (nimi ja sünniaeg) ja lastega (nimed ja sünniajad), Kodakondsuse seaduse § 19 ja 20 põhjal vabastatud Eesti kodakondsusest arvates (kuupäev ja aasta) kodakondsusse astumiseks.

Eesti kodakondsusest vabastamise otsus kaotab kehtivuse, kui (nimi ja perekonnanimi) jääb Eestisse elama vähemalt üheks aastaks käesoleva tunnistuse väljaandmise päevast arvates.

(Pitser)

(Allkirjad)

Lisa § 22 juurde.

Vorm nr. 3.

Eesti Vabariigi Kodakondsuse Tunnistus.

Kodakondsuse seaduse § 25 põhjal on (nimi ja perekonnanimi, abielus, lesk või vallaline, abielu- ja lesknaistel ka vallaspölve perekonnanimi), kes sündinud (sünniaeg), omandanud teadaande korras Eesti kodakondsuse käesoleva tunnistuse väljaandmise päevast.

Samast ajast on ühes (nimi ja perekonnanimi) omandanud Eesti kodakondsuse (naise nimi ja sünniaeg, laste nimed ja sünniajad).

Käesoleva tunnistuse vastu on ültähendatud isikutel õigus saada Eesti Vabariigi isikutunnistust või välismaal viibides välispassi.

(Pitser)

(Allkirjad)

Tallinnas, 19. novembril 1938.

Peaminister K. Eenpalu.
Siseminister Rich. Veermäe.
Riigisekretär K. Terras.

838. Lühiaegsete kodukoolide asutamise ja töötamise määrus.

Antud Haridusministri poolt 18. novembril 1938.

A l u s : Eraõppeasutiste seaduse (SK VI, 1938, 1, 12) § 9.

§ 1. Lühiaegseteks kodukoolideks loetakse käesoleva määruse mõttes mitte üle kuue kuu kestvaid eelkoolialiste laste kasvatamiseks või õpetamiseks asutatavaid lasteaedu, laste päevakodusid, laste mänguringe, laste keeleringe, laste kasvatusgrupe ja laste suviseid mängumurusid ning muunimelisi samaks otstarbeks asutatavaid õppe- või kasvatusasutisi.

§ 2. Lühiaegseid kodukoole võivad asutada ja ülal pidada riigi- ja omavalitsusasutised, avalik-õiguslikul alusel töötavad kodad, juriidilise isiku õigusega eraorganisatsioonid ja -asutised ning täisealised Eesti Vabariigi kodanikud, välja arvatud need kodanikud, kelle õigused on kitsendatud noorsoo õpetamise või kasvatusel alal kohtu otsusega.

§ 3. Lühiaegse kodukooli asutamise loa saamiseks tuleb asutajal (ülalpidajal) hiljemalt üks kuu enne kooli tegevuse kavatsetavat algust esitada vastavale maa- või linnakoolivalitsusele kolmes eksemplaris avaldus ja teated avatavast koolist käesoleva määruse lisas antud vormi ja selles tähendatud nõuete järgi.

§ 4. Maa- või linnakoolivalitsus, saades avalduse ja teated lühiaegse kodukooli asutamise asjas, kontrollib neid teateid ja pärast kontrollimist tõestab need oma allkirjaga ning saadab avalduse ja teated Haridusministeeriumi Kooliosakonnale ühes oma seisukohaga.

§ 5. Lühiaegsete kodukoolide asutamise loa annab Haridusministeeriumi Kooliosakond. Lühiaegne kodukool, mille asutamiseks on antud luba, kantakse Haridusministeeriumi Kooliosakonnas peetavasse sellekohasesse registrisse ja sellest teatatakse kodukooli asutajale, mille järel asutaja võib asuda kooli avamisele.

§ 6. Kui Haridusministeeriumi Kooliosakond keeldub lühiaegse kodukooli asutamise luba andmast, siis teatab ta sellest kodukooli asutajale ühes keeldumise põhjuste näitamisega.

Kodukooli asutaja võib kaevata keelduva otsuse peale Haridusministrile kahe nädala kestusel, arvates otsuse saamise päevast.

§ 7. Lühiaegsel kodukoolil peab olema juhataja ja vastav arv õpetajaid-kasvatajaid. Juhatajaks ja õpetajaks-kasvatajaks võivad olla Eesti Vabariigi kodanikud, kes valdavad eesti keelt ja kes omavad õpetaja või lasteaedniku kutse. Ainult kutsega isikute puudusel võib Haridusministeeriumi Kooliosakond lubada töötada kodukoolis ka isikuil, kes on lõpetanud keskkooli, kutsekeskkooli, gümnaasiumi või kõrgema astme kutsekooli ja omandanud vastava ettevalmistuse lastekasvatuse alal.

Lühiaegse kodukooli juhataja peab olema vähemalt 20 a. vana.

§ 8. Lühiaegse kodukooli õppekeeleks ning laste kasvatamisel tarvitatavaks keeleks võib olla kas laste rahvuskeel või eesti keel, kuigi viimane ei ole laste rahvuskeel.

Laste rahvuskeele määramine toimub Rahvusse kuuluvuse aluste määramise seaduses ettenähtud alustel ja korras.

Vähemusrahvuste lastele avatud lühiaegsetes kodukoolides peavad olema sellekohased tõendused laste rahvuse kohta.

§ 9. Lühiaegsete kodukoolide õppe- ja kasvatustöö ja muu tegevus peab toimuma vastavalt Eraõppeasutiste seaduses tähendatud alustel ja korras.

§ 10. Lühiaegsete kodukoolide järelevalve teostamine toimub Õppe- ja kasvatustöö ülevälve seaduse ja selle seaduse põhjal antud määruste järgi ühistel alustel teiste õppeasutistega.

§ 11. Enne käesoleva määruse maksma hakkamist asutatud lühiaegsete kodukoolide asutajad on kohustatud nõutama loa kodukoolide tegevuse jätkamiseks hiljemalt 1. jaanuariks 1939. Kui selleks ajaks luba ei ole saadud, peavad nad lõpetama kodukoolide tegevuse hiljemalt 1. veebruariks 1939.

§ 12. Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Tallinnas, 18. novembril 1938. Nr. 31395.

Haridusminister A. Jaakson.

Kooliosakonna direktor V. Alttoa.

Lisa.

Lühiaegse kodukooli asutamise avaldus ja teated asutatavast koolist.

Haridusministeeriumi Kooliosakonnale.

..... maa- või linnakoolivalitsuse kaudu.

Soovides avada lühiaegse kodukooli, palun Teilt selleks vastavat luba.

Ühtlasi esitan asutatava kooli suhtes järgmised teated:

1. Nimetus asukoha ja laadi järgi:
2. Asupaik (maakond, vald või linn, tänav, maja nr., ruumid ja nende vastavus tervishoiunõudeile) ja aadress:
3. Asutaja (ülalpidaja) nimi või nimetus:
4. Juhataja ees- ja perekonnanimi, rahvus, riikkondsus, vanus, üldharidus ja kutseline ettevalmistus:
5. Õpetajate-kasvatajate suhtes samad teated, mis tähendatud p. 4 juhataja suhtes:
6. Õppekeel:
7. Tegevuse algus ja lõpp:
8. Laste rahvus ja arv:
9. Õppemaksu suurus:
10. Õppe- ja kasvatustöö kava:

..... „.....“ 19... a.

Kodukooli asutaja.

..... maa- või linnakoolivalitsuse seisukoht.

Koolivalitsuse juhataja.

Sekretär.

839. Tööstusettevõtete asutamise keelu kehtimapanemise määrus.

Antud Majandusministri poolt 22. novembril 1938.

A l u s: Tööstusseaduse § 12 (RT 1936, 30, 195).

Pikendan määrusega 4. oktoobrist 1938 (RT 1938, 84, 752) kehtimapanud esialgset uute tööstusettevõtete asutamise keeldu vineerivalmistamise tööaladel, tähtajaga kuni 15. detsembrini 1938.

Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

Majandusminister L. Sepp.

Tööstusosakonna direktor Radik.

840. Laialt tarvitusel olevate perekonnanimede määruse § 1 lisa täiendamise määrus.

Antud Siseministrilt 23. novembril 1938.

A l u s: Perekonnanimede korraldamise seaduse (RT 1934, 91, 735) § 27.

Laialt tarvitusel olevate perekonnanimede määruse § 1 lisa (RT 1934, 107, 842 ja 1935, 98, 806) täiendatakse järgmiste laialt tarvitusel olevate perekonnanimedega:

A.	20. Kasemaa	O.	62. Roosipuu
1. Aas	21. Kasesalu	41. Oks	S.
2. Aasa	22. Kivilo	P.	63. Saare
3. Aasma	23. Kivimäe	42. Paas	64. Salumets
4. Arula	L.	43. Pajula	65. Sillaste
E.	24. Laanemets	44. Pajuste	66. Sinimäe
5. Eensalu	25. Laanemäe	45. Palmiste	67. Sinisalu
6. Eha	26. Lehist	46. Parve	68. Sinivee
H.	27. Lehtla	47. Pedak	69. Soosalu
7. Hein	28. Liiva	48. Piirsalu	70. Suviste
J.	29. Lillemäe	49. Pöldma	71. Sõmer
8. Jõesaar	30. Lumiste	50. Pöldmaa	72. Säde
9. Järve	M.	51. Pärna	T.
10. Jürisoo	31. Maidla	52. Pärnapuu	73. Tali
K.	32. Malm	53. Pärnaste	74. Talviste
11. Kaare	33. Merila	R.	75. Tammaru
12. Kalda	34. Meriste	54. Raag	76. Tamme
13. Kaldma	35. Metsa	55. Raid	77. Tammeleht
14. Kaljula	36. Mäesalu	56. Raidma	78. Teesalu
15. Kaljurand	37. Mändla	57. Randma	79. Tiik
16. Kaljuvee	38. Männiste	58. Randmaa	80. Toomsalu
17. Kalm	N.	59. Randoja	V.
18. Kalvik	39. Niinemets	60. Reinsalu	81. Vahtra
19. Kase	40. Nõmme	61. Rohtla	82. Valdmaa

Siseminister Rich. Veermäa.

Üldosakonna abidirektor Osk. Angelus.

841. Tariifinõukogu otsus 18. novembrist 1938 raudtee reisijate- ja pagasiveo tariifi nr. 189 muutmise ja täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 448 p. 2.)

A l u s : Tariifinõukogu seadus (RT 1923, 106, 82).

I.

Raudtee reisijate- ja pagasiveo tariifis nr. 189 (RT 1938, 28, 233, täiendus RT 1938, 40, 381) tehakse järgmised muudatused ja täiendused:

1. osas § 16 p. 2 täiendatakse lõpus järgmise lausega:

„Enne tagasisõidu alustamist tuleb pilet ette näidata piletikassasse, kus piletile märgitakse tagasisõidu rongi number ja kuupäev. Kuni 1. märtsini 1939 märgitakse need andmed piletile rongis, kui see ei ole kassas ette näidatud“.

§ 18 p. 1 ja 2 kirjutatakse sõnade „20 aasta“ asemel „21 aasta“ ja p. 10 sõnade „20 aastat“ asemel „21 aastat“.

§ 20 p.p. 1—4 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

1) Perekondadele, millel on vähemalt neli last, kaasa arvatud ka adopteeritud lapsed, antakse vanematele kui ka vallalistele alla 21 aasta vanusega lastele raudteel sõites järgmist sõiduhinnasoodustust:

Vähemalt kahe perekonnaliikme (kas vanemad üksi, või lapsed üksi, või vanemad lastega) koos sõidu puhul peab ühel neist olema täispilet (normaaltariifi ühekordne või edasi-tagasi täispilet, või abonement-, puhkeaja- või ringsõidu täispilet), kuna iga järgmine perekonnaliige vanusega üle 10 aasta on õigustatud sõitma nimetatud liikide poolpiletiga; iga kaks last vanusega 5 kuni 10 aastani on õigustatud sõitma ühe poolpiletiga, kuna üks laps 5 kuni 10 aasta vanuseni on õigustatud sõitma tasuta; ühe lapse 5 kuni 10 aasta vanuseni tasuta kaasavõtmise kohta tuleb lasta teha piletikassas täispiletile selle eesküljel käsitsi või templiga märkus: „lapsega“. Alla 5 aasta vanuste laste vedu toimub üldisel alusel tasuta. Sõjaväelasele hinnaalandusega väljaantud pilet loetakse üלטähendatud juhtudel võrdseks täispiletile.

2) Sõidusoodustust saab kasutada kuni kõigi laste 21 aastaseks saamiseni.

3) Sõiduhinna alanduse saamiseks peab perekond olema varustatud lisas 4 ettenähtud vormi järgi väljaantud tunnistusega.

4) Tunnistusi annavad välja kohalikud jaamaülemad, kui on esitatud küllaldased andmed perekonna koosseisu ja laste sünniaja kohta. Andmete puudumisel peab tunnistuse soovija muretsema andmed sellelt perekonnaseisuametilt, kus perekonna kohta peetakse perekonna-registrit.

Pärast tunnistuse väljaandmist sündinud lapsed märgib soovikorral tunnistusele vastavate andmete esitamisel kohalik jaamaülem.

§ 21a p. 2 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

2) Sõidudokumendiks antakse pikaajaline puhkeaja-pilet. Need piletid on tagasisõiduks kehtivad enne 6 päeva möödumist sel juhul, kui nad on varustatud kuupäeva ja vastava organisatsiooni templiga; vastasel korral talitatakse § 16 p. 7 ettenähtud korras.

§ 33 p. 1 esimene lõige täiendatakse järgmise lausega:

„Peatusi võib teha ühekordse piletiga kuni 2 korda; edasi-tagasi sõiduks kehtiva piletiga — kuni 3 korda“.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
31	Aravete	Aravete postkontor	Tapa	—	10	10	5	4	10
32	Aravete	Aravete postkontor	Järva-Jaani	—	10	10	4	3	10
33	Ambla	Ambla postkontor	Järva-Jaani	—	10	10	5	4	10

II.

Käesolev otsus on kehtiv 1. detsembrist 1938.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

843. Tariifinõukogu otsus 18. novembrist 1938 raudtee kaubaveotariifi nr. 146 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 448 p. 1.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 1923, 106, 82).

I.

Raudtee kaubaveotariifi nr. 146 (RT 1935, 26, 236) 2. osas täiendatakse alljaotus A, üldine kaupade nimekiri ja klassifikatsioon, järgmiste uute kaubanimetustega:

Lk.	Kaupade nimetused	Tariifiklassid			
		Väike- saad.	5 t.	10 t.	15 t.
72	Agar-agar	2	3	4	5
73	Alumiiniumsulfaat (väävelhapualumiinium)	4	5	6	7
79	Glükoos (viinamarjasuhkur)	4	5	6	7
93	Kivi: (täiendada enne nimetust „dolomiit“)				
	Diktiõneema-kiltkivi, ka purustatud . .	13	16	19	20 ¹⁾
102	Külmutuskapid	2	3	4	5
„	Laap	2	3	4	5
104	Ligroiin ¹⁾	1	2	3	4
143	Tallõli	6	7	8	9
147	Toorkampol	6	7	8	9
„	Toortärpentin	6	7	8	9
149	Trinaatriumfosfaat	2	3	4	5
159	Väävelhapualumiinium	4	5	6	7

Lk. 104 all kirjutatakse märkus ¹⁾:

¹⁾ Põlevkivist ligroiini veol Kiviõli, Kohtla, Küttejõu, Püssi, Rakvere ja Vaivara jaamast kõikidesse jaamadesse kui ka välismaale — klassid 6—9—11—13.

II.

Käesolev otsus on kehtiv 1. detsembrist 1938.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

Jõgeva linnavolikogu poolt 30. augustil 1938 vastu võetud ja Tartu Maavanema poolt 7. oktoobril 1938 kinnitatud

844. Jõgeva linna juukselõikamise ja habemeajamise töötubade määrus.

Alus: Linnaseaduse § 165 p. 27.

I. Üldeeskirjad.

§ 1. Juukselõikamise ja habemeajamise töötubade all mõistetakse käesolevas määrukses töötube, kus tasu eest lõigatakse juukseid, aetakse habet, grimeeritakse, valmistatakse parukaid, värvitakse kulme ja ripsmeid, puhastatakse küüsi, kammitakse ja lokitakse juukseid.

§ 2. Töötoad võivad asuda ainult neis ruumes, mis vastavad selle määruuse nõudeile ja on linnavalitsuse poolt tunnistatud kõlblasteks.

II. Ruumid ja sisseseaded.

§ 3. Töötoa ruumid peavad olema kuivad ja õhupuhastuse seadmetega. Tubades peavad olema laed ja seinad krohvitud ning lubjatud, või värvitud heleda värviga, või kaetud heleda tapetiga, põrandad siledad ja pragudeta. Sissekäik töötuppa peab olema tänavalt. Töötoa sissekäigul peab asetsema silt töötoa omaniku või pidaja nimega.

§ 4. Töötoa ruume ei tohi tarvitada elamiseks ega muuks otstarbeks. Eluruumid peavad töötoast olema eraldatud kindla vaheseinaga, milles võib olla eluruumi viiv uks.

§ 5. Töötoa mööbel peab olema alati puhas ja korras ning värvitud õlivärviga, lakeeritud või poleeritud. Korvmööbel võib olla ka värvimata. Riidega kaetud mööbli pidamine töötoas ja publiku ooteruumis on keelatud.

§ 6. Igas töötoas peab olema: 1) kinnine joogiveenõu, 2) kätepesemise nõu — puhta jooksva vee ning seebiga ja kuivatusrätt nähtavas kohas, 3) süljekauss, 4) kinnine kapp või kast puhta pesu hoidmiseks, 5) kapp või kast tarvitatud pesu hoidmiseks, kui seda ei hoita kõrvalruumis, 6) kinnine puhas klaaspurk puhastatud puuvillaga, 7) kinnine klaasnõu piiritusega 70°.

§ 7. Töötubades ja ooteruumides ei tohi olla koeri ega kasse.

III. Tervishoidlikud nõuded tööruumide ja töötajate kohta.

§ 8. Töötoad peavad olema alati puhtad ja tuulutatud, ning töötamise ajal hästi valgustatud. Töö juures põrandale langenud juuksed, tarvitusel olnud puuvill ja paber tulevad töötoast kõrvaldada töö lõpetamisel iga töötarvitaja juures.

§ 9. Töö juures peavad töötajad olema alati puhtalt ja korralikult rõivastatud, kandes valget pesuriidest varrukatega põlle või kuube. Töötajad peavad pesema käsi enne iga töötarvitaja juures tööle asumist, töötarvitaja nõudmisel — tema nähes.

§ 10. Kõik töötoas tarvitusel olevad tööriistad ja nõud peavad olema alati puhtad ja enne tarvitamist desinfitseeritud, töötarvitaja nõudmisel — tema nähes. Vahukausid ja pintslid tulevad pärast igakordset tarvitamist kuuma veega puhtaks pesta ja kasta desinfitseerivasse vedelikku (2% sapoformlahus, formaliinlahus).

Habemenuge, juukselõikamise masinaid ja kääre tuleb pärast igakordset tarvitamist puhastada piiritusega (mitte alla 70°), kamme ja harju tuleb pesta hoolega kuuma 2%-lise soodavee või sapoformlahuse või 1%-lise sublimaadi lahusega.

Habemeajamise juures võib pühkida nuga ainult puhta paberi või vatiga, mida uuendatakse iga tarvitaja juures.

§ 11. Igas töötoas peab olema habemeajamiseks alati saadaval soe ja puhas vesi. Näo puuderdamiseks võib tarvitada ainult ligniini või puhastatud puuvilla. Tarvitatud puuvill ja ligniin tuleb hävitada.

Teistkordne rätide tarvitamine pesematult on keelatud.

§ 12. Töö juures juhtuvate haavade puutumine kätega, samuti igasugune sõrmitsemine, kui see töötehniliselt pole tarvilik, on keelatud. Tekkinud löikehaavade desinfitseerimiseks tuleb tarvitada joodtinktuuri.

§ 13. Nahahaige juures töötamisel peavad olema selleks eririistad, mis kohe pärast tarvitamist tulevad desinfitseerida § 10 eeskirjade järgi, peale selle tuleb töötajal oma käed pesta ja desinfitseerida.

§ 14. Töötoas on keelatud töötada ilmselt nakkus- või nahahaigust põdevate isikute juures, kui nad ei esita arstitunnistust, et nende haigus pole nakkav.

§ 15. Müüdadavad või tarvitamiseks üüritavad parukad, habemed, vurrud ja juuksepeatsid peavad olema enne tarvitamiseks andmist puhtad ja desinfitseeritud.

§ 16. Töötoa omanik või vastutav juhataja peab selle järele valvama, et töötoas ei töötaks isikuid, kes põevad nakkus- või nahahaigusi. Töötoa omanik või vastutav juhataja on kohustatud kõiki töötoas töötavaid isikuid enne teenistusse võtmist ja teenistuse kestel iga kahe kuu möödumisel laskma omal kulul linnaarstil läbi vaadata. Läbivaatuse tagajärjed arst kannab raamatusse, mis peab olema igal töötoal. Raamatusse märgitakse: 1) järjenumbr, 2) järelevaatuse aeg, 3) järelevaadatud isiku nimi ja perekonnanimi, 4) järelevaadatu vanus, 5) arsti märkused tervisliku seisukorra üle ja 6) arsti allkiri. Linnaarstil on õigus igal ajal kontrollida töötubades töötavate isikute tervislikku seisukorda.

§ 17. Iga töötoas tegevuses olev isik, olgu pidaja või tööline, kes jäänud nakkushaigeks, peab töötoast jääma viibimata eemale kuni arst pole lubanud uuesti asuda tööle, kusjuures töötoa pidaja igast seesugusest juhust peab teatama linnaarstile ühe päeva jooksul, arvates haigestumise ilmnemisest.

§ 18. Käesoleva määruuse eeskirjad §§ 9—14 on kehtivad ka juhtudel kui tööd tehakse tellimisel väljaspool töötoa ruume.

IV. Töötamise aeg.

§ 19. Töötoad võivad olla avatud:

- a) äripäevil, peale laupäevade, kella 8 kuni 19,
- b) laupäevil kella 8 kuni 20,
- c) vaiksel laupäeval, jõululaupäeval, vana-aastal, nelipüha laupäeval ja võidupüha laupäeval kella 8 kuni 17,
- d) jõululaupäeval ja vana-aastal (31. detsembril), kui need päevad langevad nädalapühapäevile, kella 9 kuni 14, ülestõusmise teisel, nelipüha teisel ja jõulu teisel pühäl kella 9 kuni 12.

Punkt d all näidatud ajal on töötamine lubatud ainult äripidajail ja nende perekonnaliikmeil.

§ 20. On keelatud töötube pidada lahti: 1) nädalapühapäevil, arvatud välja § 19 tähendatud pühapäevad, 2) 1. jaanuaril, 3) 6. jaanuaril, 4) 24. veebruaril, 5) palvapäeval, 6) suurel reedel, 7) esimesel ja kolmandal ülestõusmise pühäl, 8) 1. mail, 9) ristipäeval, 10) nelipüha esimesel päeval, 11) võidupühäl,

12) jaanipäeval, 13) usupuhastuse pühal, 14) surnute pühal ja 15) jõulupühade esimesel ja kolmandal pühal.

§ 21. Töötamine erakorterites või väljaspool töötoa ruume käesoleva määruse § 1 tähendatud tööaladel, välja arvatud parukate valmistamine, on keelatud.

V. Lõppmäärused.

§ 22. Käesolev määrus peab olema töötubades välja pandud nähtavale kohale.

§ 23. Süüdlasi käesoleva määruse rikkumises karistatakse KrS § 122 põhjal.

§ 24. Käesolev määrus astub jõusse viieteistkümnendal päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnavanem J. Võsu.

Linnasekretär O. Paju.

II.

845. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 73.

21. novembril 1938.

Kinnitan Tartu Ülikooli Põllumajandusteaduskonna taimehaiguste adjunktprofessor dr. sc. nat. Elmar Lepik'u erakorraliseks professoriks samale õppetoolile.

K. Päts

Vabariigi President.

K. Eenpalu

Peaminister.

A. Jaakson

Haridusminister.

846. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 74.

21. novembril 1938.

Kinnitan Tartu Ülikooli Loomaarstiteaduskonna histoloogia ja embrüoloogia adjunktprofessor dr. med. vet. Julius Tehver'i samale õppetoolile erakorraliseks professoriks.

K. Päts

Vabariigi President.

K. Eenpalu

Peaminister.

A. Jaakson

Haridusminister.

847. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 75.

21. novembril 1938.

Kinnitan Tartu Ülikooli galeenilise farmaatsia ja apteegi retseptuuri adjunktprofessor dr. pharm. Nikolai Veiderpass'i erakorraliseks professoriks samale õppetoolile.

K. Päts
Vabariigi President.
K. Eenpalu
Peaminister.

—
A. Jaakson
Haridusminister.

848. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 76.

21. novembril 1938.

Vabastan Välisministeeriumi alal, 15. detsembrist 1938 arvates, Rudolf Mickwitz'i, Väliskaubanduse Osakonna abidirektori kohalt tema nimetamise puhul Saatkonna nõunikuks Riiga.

K. Päts
Vabariigi President.
K. Eenpalu
Peaminister.

—
K. Selter
Välisminister.

849. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 77.

21. novembril 1938.

Määrän Riigi Trükikoja Väärtmärkide osakonna juhataja insener Evald Odamus'e Riigi Trükikoja juhataja asetäitjaks, arvates 16. novembrist 1938.

K. Päts
Vabariigi President.
K. Eenpalu
Peaminister.

—
L. Sepp
Majandusminister.

850. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 78.

21. novembril 1938.

Määrän Riigi Trükikoja nõukogu liikmeteks järgneavaks kolmeks aastaks Karl Terras'e, Artur Keller'i, Oskar Öpik'u, Gustav Jallajas'e, Johan Vasar'i, Peeter Tauk'i, kolonel Johannes Martins'i ja Valter Nöges'e.

K. Päts
Vabariigi President.
K. Eenpalu
Peaminister.

—
L. Sepp
Majandusminister.